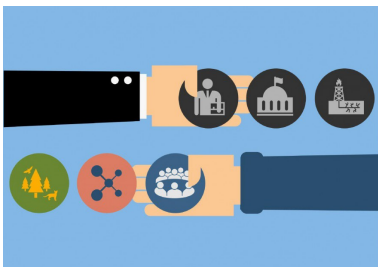

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article12084>

De la via institucional a la revolució integral

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dimarts 6 de setembre de 2016

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

El context polític actual a escala internacional, ens està permetent constatar amb una claredat meridiana, els ferris límits del tan pretès canvi social liderat per la via institucional.

D'una banda, les experiències polítiques de noves esquerres a Amèrica llatina, han demostrat tenir un escàs impacte en les vida política real en diversos països on han tingut possibilitat de governar i sobretot una gran dificultat per a sostenir processos a llarg termini, donada la seva dependència de els processos electorals on els lobbies i mitjans corporatius privats tenen conegudes estratègies que inclouen de tot menys fair play per tombar governs, mirem sense anar més lluny el que ha passat al Brasil fa unes poques setmanes.

D'altra banda la trajectòria del govern de Grècia aquest últim any, és una obra mestra per aprendre com prendre el govern no és prendre el poder -cas comentat més en detall en aquest article -

<https://www.diagonalperiodico.net/global/28173-ni-dentro-ni-fuera-hacia-comunidad-socioeconomica-pueblos-europa.html>

Per la seva banda a l'Estat Espanyol, on repetir eleccions no ha servit per anar un pas més enllà del que demostra "com les majories clares als carrers i a les xarxes socials, no serveixen per crear majories parlamentàries"

Allà, el moviment 15M va aconseguir en 30 dies, fer cap per avall l'imaginari polític de diverses generacions, però la seva pretesa conseqüència política no ha pogut en més de dos anys, ser decisiu ni tan sols a través d'un programa per realitzar polítiques institucionals de tipus socialdemòcrata.

Al mateix país, en el primer any de trajectòria de les anomenades ciutats del canvi hem vist que si bé el discurs i el tarannà han pogut millorar de manera significativa, en les decisions clau, la dependència del sistema capitalista i de les jerarquies estatals no han fet possible ara ni tan sols assumir mesures humanitàries, amb els desallotjaments o acollir refugiats. Ja no parlem de mesures estructurals.

A canvi d'aquestes reformes pírriques, una generació d'activistes experimentats i reconeguts en els carrers, s'ha vist immersos en una dinàmica institucional que inhabilita la seva capacitat de ruptura desobedient.

Així, aquesta realitat, està molt lluny d'aquella proposta del municipalisme llibertari de Bookchin, que quan s'arribava al govern municipal, proposava dissoldre i cridar a una assemblea popular. En el seu lloc, els anomenats hereus del 15M quan arriben als ajuntaments, estan sacrificant el seu compromís desobedient per encorsetarse en la burocràcia i les jerarquies de les institucions de govern, un sistema lligat i ben lligat.

En canvi després d'haver deixat el 15M enrere, en la capacitat d'acció d'un moviment desobedient massiu no si ha aprofundit prou, encara que l'impacte de les ocupacions de la PAH a l'estat espanyol per exemple, és una bona mostra del que es pot arribar a dur a terme.

En aquest sentit hi ha dues preguntes estratègiques que deixo en l'aire.

La primera: ¿Què és més factible aconseguir que més del 50% de la població voti partits que qüestionin a través del seu programa -no realitzat- l'ordre establert o que el 5% que és sabut que qüestiona radicalment aquest ordre, s'organitzi de forma autònoma i desobedient mostrant a la pràctica com pot ser l'altre món que portem dins?

La segona: ¿De quina forma és més possible aconseguir poder real per transformar les coses, tractant de reformar l'economia des de governs que no tenen el poder bancari ni d'emissió monetària que el tractat de Lisboa va regalar

al BCE, o tractant de construir una altra economia , amb noves sobiranes, bancàries i monetàries?

Construcció des de baix d'autonomia democràtica

Afegint altres perspectives, podem analitzar com en diversos llocs del món processos de base, que estan basats en la construcció gradual i des de baix, d'autonomia democràtica, com els Zapatistes a Chiapas, o els kurds a Rojava i Kabur, segueixen desenvolupant amb solidesa i amb força, malgrat tenir als Estats usant forta violència en contra seva any rere any.

Resulta significatiu que mentre els processos de canvi radical més inspiradors de les últimes dècades, tenen en comú que es fan des de baix al marge de l'Estat, a Europa, milions de anticapitalistes, prefereixen donar-se cops de cap una i altra vegada amb el sistema parlamentari estatal sense aconseguir el que pretenen i renunciant a bona part del seu discurs i valors en el camí, en lloc de prioritzar contribuir a l'extensió de les iniciatives autogestionàries que amb força real, -encara que lluny de tota la que es podria si es comptés amb tots aquests suports- segueixen transicionant des de baix cap a una altra societat.

A nivell planetari, si aquest segle va començar amb moviments de resistència al sistema de globalització neoliberal, i va continuar amb fòrums socials que constataren que un altre món és possible, ara en la segona desena del segle XXI, és l'era de la construcció d'aquests altres mons .

Fins i tot a Europa, aquestes iniciatives autogestionàries que s'oposen als Estats existents, no només no s'han ensorrat, amb tanta hegemonia parlamentària en els últims anys, sinó que seguim avançant i enfocant nous reptes.

Així per exemple la Cooperativa Integral Catalana, és una realització ja amb un nivell de consolidació significativa després de 6 anys més de 700 projectes i diversos milers de participants. Altres cooperatives integrals i projectes afins, s'estan estenent especialment a diverses regions del sud d'Europa. També s'estenen moviments com l'agricultura recolzada per la comunitat, les empreses recuperades pels treballadors i les experiència d'economia comunal, que construeixen pràctiques on la reciprocitat i el do, predominen sobre el mercat.

Aquestes realitats prefiguratives, encara incipients, es fan més fortes a través del treball en xarxa i transversalitzant les seves intercolaboracions a nivell local.

Són milers les pràctiques de monedes socials, grups de consum, centres socials autogestionaris, escoles lliures, i autònomes, grups de solidaritat amb refugiats amb o sense papers, que desafien el model capitalista i el paper predominant de la legalitat estatal; sent llavors vives per a l'extensió d'un moviment rupturista amb el que estableix, desobedient amb els Estats, per construir una nova sobirania col·lectiva sobre la base de l'autodeterminació i autoorganització de comunitats d'éssers humans lliures.

FairCoop, per la construcció d'una altra economia

Per potenciar els espais de col·laboració internacionals (o per ser més precisos, interautònoms i intercomunals) es va crear FairCoop un ecosistema global i multilocal que contribueix al procés de construcció d'una altra economia per a una altra societat, compartint principis de revolució integral com són, la participació oberta i assembleària, el no reconeixement dels Estats com a subjectes legítims i per tant la desobediència integral per alimentar la construcció d'altres formes de convivència i autogovern.

Faircoop recupera els principis de la revolució integral com a procés de transició radical al marge del sistema actual, en tots els àmbits de la vida i construeix en coherència amb els mateixos un ecosistema de projectes, recursos i

eines que té com a objectiu facilitar processos de revolució integral arreu del món, és a dir processos de construcció d'autogestió i autonomia democràtica a totes les escales, local, regional i global.

Entre ells faircoin, una moneda social p2p que busca finançar aquests processos autogestionaris, i interconnectar a qualsevol escala, iniciatives d'una altra economia (des de l'economia solidària a l'economia comunal), reforçant la tasca que fan i als moviments que habitualment a escala local, utilitzen i promouen les monedes socials. A més faircoin pretén actualitzar les tecnologies que fan servir aquests sistemes monetaris alternatius, fent-los així més forts i resistent a hipotètics atacs institucionals. (Si vols llegir més detall sobre això, llegeix-te l'annex sobre Faircoin 2)

És moment de fer realitat la conjectura de Galeano "Molta gent petita, en llocs petits, fent coses petites, pot canviar el món"

i aplicar-la també a algunes coses més grans, com ara a generar eines per a l'articulació de totes aquestes coses petites i aplicar metodologies que s'han mostrat reeixides per respectar la diversitat de tots els participants com el confederalisme democràtic que sent una forma d'organització política antiga en llocs com la península ibèrica, ara els kurds estan popularitzant.

Després de tants esforços dedicats a la via institucional, que tal si li donem una tirada ben gran a la via autogestionària?

Saps que? Respondre que sí, és molt més que un vot, és afirmar que vols fer de la teva vida un exemple del món que portes dins, és a dir conjurar teoria i pràctica. Respondre que sí, és entrar en una dimensió en què ja no depenem de si ells són més que nosaltres per tenir èxit; tant si som milers com si arribem a ser milions, dependrem de nosaltres mateixos i fins on estiguem disposats a portar per fer realitat els nostres somnis. T'atreveixes?

Faircoin 2

En aquesta postdata, volem entrar amb més detall al nivell tecnològic sense generar una barrera d'accés a la part principal de l'article. L'invent del blockchain i les seves conseqüències per a iniciatives monetàries i sistemes contractuals, està duent ràpidament a un escenari en què la centralització d'Estats, Corts judicials i Bancs centrals deixa de ser necessària, per generar un sistema econòmic, polític i jurídic autònom.

El blockchain o cadena de blocs, permet comptabilitzar operacions econòmiques d'una manera incorruptible i no manipulable gràcies a la combinació d'encryptació i descentralització en centenars d'ordinadors que disposen de la mateixa informació sobre tot el sistema.

Tot i així, el nou capitalisme tecnològic no escatima esforços a invertir en tot el relacionat amb el blockchain, integrant-se ràpidament en l'estratègia per renovar els sistemes organitzatius de bancs i empreses; convertint la major part d'iniciatives basades en la cadena de blocs en una avançada del nou capitalisme de xarxa que tant agrada als anarcocapitalistes de Silicon Valley.

Per aquest capitalisme punter no sembla important que en casos com bitcoin el consum energètic i la cursa industrial del minat es disparin, perquè va en benefici dels inversors (tant els dona pel que sembla que no vagi en benefici del planeta) o que la distribució de les noves monedes beneficiï els que tenen més ...

A nosaltres en canvi si ens importa i molt. Per això, perquè el blockchain i les tecnologies associades puguin ser realment eines per al bé comú, és per al que FairCoop, està treballant en Faircoin 2. Un blockchain cooperatiu i

distribuït, que permetrà adaptar aquesta tecnologia als valors dels moviments socials , afins amb els valors dels comuns, de l'economia solidària, col·laborativa i comunal

Ja que faircoin no compta amb elits econòmiques que inverteixin perquè prioritza el bé comú en lloc del benefici privat. Necessitem que des de gent del costat dels 99% es compregui la importància d'aquests desenvolupaments per al canvi social i participem de forma col·laborativa en fer-les possibles. És per això que fins dijous 7 de juliol, està activa la campanya de crowdfunding de Faircoin 2.

Si vols col·laborar en què les innovacions que Faircoin aporta al món com a bé comú puguin anar endavant al mateix temps que es mantenen en gent amb valors cooperatius i solidaris, com els teus, ara pots fer-ho i al mateix temps aconseguir els teus primers faircoins.

Aconsegueix informació més detallada en aquest enllaç:

<https://coopfunding.net/ca/campaigns/faircoin-2-inversio-col%c2%b7lectiva/>

* Article de l'activista *Enric Duran* publicat al núm. 184 de la revista *Catalunya*